

ת"ד 4434/08/13 - מדינת ישראל נגד רפי בלו

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

ת"ד 4434-08-13 מדינת ישראל נ' בלו
בפני כבוד השופט אריה זרזבסקי

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

רפי בלו ע"י ב"כ עו"ד דימה קרביצקי
ממשרד גולן

הנאשם

הכרעת דין

כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו את העבירות הבאות:

- א. אי שמירת מרחק - עבירה על תקנה 49(א) לתקנות התעבורה, התשכ"א - 1961.
- ב. נהיגה בחוסר זהירות - עבירה על תקנה 21(ג) לתקנות התעבורה.
- ג. גרימת נזק - עבירה על תקנה 21(ב)(2) לתקנות התעבורה.
- ד. אי מסירת פרטים - עבירה על תקנה 144(א)(3) לתקנות התעבורה.

הרקע לכך שבתאריך 29.7.2012 בשעה 11:00 לערך, נהג הנאשם רכב פרטי מסוג הונדה מספר 39-500-17, בנתיבי איילון, מכיוון צפון לכיוון דרום והתקרר לצומת עם רחוב הקוממיות. הנאשם נהג בעקבות רכב פרטי מסוג מאזדה שמספרו 48-467-61 נהוג בידי בן שלמה גדעון (להלן - המעורב).

הנאשם נהג בחוסר זהירות, לא נתן תשומת לב לדרך, לא שמר על רווח המאפשר לעצור את הרכב בכל עת כדי למנוע תאונה, התקרר יתר על המידה אל הרכב שלפניו ופגע בו, כתוצאה מהתאונה נחבל מר שלמה גדעון וכלי הרכב המעורבים ניזוקו. על אף שהנאשם היה מעורב בת.ד שבה נחבל אדם, עזב את המקום מבלי למסור פרטים לנפגע המעורב או לאדם אחר.

אין מחלוקת בין הצדדים בעניינים הבאים :

1. הנאשם נהג ברכב פרטי מסוג הונדה שמספרו 39-500-17, במועד ובזמן האירוע.

2. אימו של הנאשם נסעה אימו בעת האירוע, ויצאה החוצה מהרכב בעת קרות המקרה.
3. רכבו של המעורב נסע לפני הרכב של הנאשם.
4. הכביש היה יבש, הראות טובה, אור יום.
5. היה מגע בין רכב הנאשם לרכב המעורב.

המחלוקת בין הצדדים הינה כדלקמן :

לגרסת המאשימה - הנאשם נהג בחוסר זהירות, לא נתן תשומת לב לדרך, לא שמר על רווח המאפשר לעצור את הרכב בכל עת כדי למנוע תאונה, התקרב יתר על המידה אל הרכב שלפניו ופגע בו.

לגרסת הנאשם - הנאשם נסע לאחר המעורב ונגע ברכבו של המעורב נגיעה קלה, כזו שאין בה משום הודיה באחת מהעבירות שבגינם הוא מואשם.

דין והכרעה

1. מדובר באירוע שהתרחש בתאריך 29.7.2012 בשעה 11:00 לערך, בו נהג הנאשם רכב פרטי מסוג הונדה מספר 39-500-17, בנתיבי איילון, מכיוון צפון לכיוון דרום והתקרב לצומת עם רחוב הקוממיות. הנאשם נהג בעקבות רכב פרטי מסוג מאזדה שמספרו 48-467-61 נהוג בידי בן שלמה גדעון (להלן - המעורב).
2. הנאשם התקרב יתר על המידה אל הרכב שלפניו ופגע בו.
3. מטעם התביעה העיד מר גדעון בן שלמה ע"ת/1, אשר ציין במסגרת עדותו הראשית:
"....., נסעתי על איילון לכיוון דרום, מחלף הקוממיות עליתי על המחלף הגעתי לרמזור היה רמזור אדום, עצרתי את הרכב לצד הרכב של הבנות שלי מיציבושי הם עצרו מצד שמאל, מדובר בשני נתיבים ישר לשמאלה נתיב שלישי רק לימין, אני עמדתי בנתיב ימני שלוקח לישר ושמאלה. כשעצרתי והבת של מצד שמאל באתי לדבר איתה פתאום הרגשתי מכה מאחור וזה לא היה נגיעה,....." (שורה 12-16, עמ' 5).
4. במסגרת חקירתו הנגדית נשאל ע"ת/1:
"ש. בזמן העמידה ברמזור שוחחת איתם?
ת. כשהיה רמזור אדום באתי לפנות לבת שלי ופתאום הרגשתי מכה מאחורה, לא הספקתי לדבר איתה. זה היה בזמן עמידה."
(שורה 21-23, עמ' 6).
5. במסגרת חקירתה הנגדית של ע"ת/3, נשאלה הגברת סיוון צרפתי, בתו של המעורב:

"ש. המכה, היתה תוך כדי נסיעה ?

ת. לא , עמדנו ברמזור והוא פשוט נכנס בו".

(שורות 4-5, עמ' 10).

6. ב"כ ההגנה טען במסגרת הליך ההקראה "....הנהג הנאשם נסע במקביל לרכב המעורב, ורכב המעורב סטה לכיוונו ופגע בו...." (שורות 7-8, עמ' 4). לעומת זאת, הנאשם עצמו מציין "מהירות נסיעתי היתה כ 40 קמ"ש כיוון שרכב פרטי מסוג מזדה נסע לפניי" (שורה 7 לת/4). בנוסף, אף במסגרת פרשת ההגנה חוזר הנאשם על טענה זו ומציין כי לפניו נסע רכבו של המעורב (שורה 9, עמ' 18).

7. הן מעדותו הראשית והן מעדותו הנגדית של הנאשם, עולה כי מדובר באירוע שהתרחש לפני צומת מרומזרת. בנוסף, הנאשם סתר את עצמו כאשר טען שלא היו רכבים לפני המעורב. אך כאשר נשאל :

"ש. כשהוא עצר עצירה סופית היו לפניו רכבים

ת. היה עוד רכב או שניים".

(שורות 15-16, עמ' 19).

8. בעדותו הראשית העיד הנאשם "בערך מאה מטר לפני הרמזור בלם בפתאומיות... והרכב שלי נגע בו נגיעה", (שורות 10-11, עמ' 18).

9. בחקירתו במשטרה הודה הנאשם לאמור:

"המאזדה לפני בלם שוב בפתאומיות אני גם עצרתי עצירה מוחלטת. אך במקרה הזה רכבי נגע קל מאוד עם חזיתו באחור המאזדה לפני, כך שאפילו לא נגרם כל נזק לכלי הרכב".

(שורות 14-16, עמ' 2 לת/4).

10. הן מעדויות עדי התביעה והן מעדותו של הנאשם, עולה כי אימו של הנאשם לקחה חלק אקטיבי באירוע, שיתכן והיה בו בכדי להציג אור אחר על האירוע. משכך, למרות שנקבע מועד ניפרד לפרשת ההגנה בחר הנאשם שלא להביא את אימו לצורך מתן עדות.

11. באירוע הנ"ל מדובר בשתי גרסאות לאירוע כמפורט לעיל.

12. לאחר ששמעתי ובחנתי את מכלול הראיות והעדויות והתרשמתי מהעדים שהעידו בפני, בהסתמך על עדות עדי התביעה להם אני מאמין ועדותם אמינה ומקובלת עליי, קבעתי כי אני מעדיף את גרסת עדי התביעה על עדות הנאשם ואני קובע כי הנאשם עבר את העבירות הבאות :

א. אי שמירת מרחק - עבירה על תקנה 49(א) לתקנות התעבורה, התשכ"א - 1961.

ב. נהיגה בחוסר זהירות - עבירה על תקנה 21(ג) לתקנות התעבורה.

13. באשר לעבירות של גרימת נזק - עבירה על תקנה 21(ב)(2) ושל אי מסירת פרטים - עבירה על תקנה

144(א)(3) לתקנות התעבורה, קבעתי שבפן הראיתי לא הוכח מעבר לכל ספק סביר שמדובר בתאונה שתוצאתה פגיעה בגוף או גרימת נזק, ולפיכך אני מזכה את הנאשם מחמת הספק. מה גם שהמסמכים שהוגשו (ת/1 ו-ת/2) אינם מלמדים על קשר סיבתי מובהק לאירוע התאונה. כך האישור הרפואי (ת/1) הוגש לאחר כשבוע מאירוע התאונה וכן חשבונית תיקון הנזק (ת/2) הוגשה לאחר כ-4 חודשים מאירוע התאונה !!.

14. לאור כל האמור לעיל אני מרשיע את הנאשם בעבירות כפי שציינתי לעיל.

ניתנה היום, י"א שבט תשע"ו, 21 ינואר 2016, במעמד הצדדים